

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobkyně: **H. P.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Novotným,
sídlem Havlíčkovo nám. 91, 580 01 Havlíčkův Brod,

proti

žalovanému: **Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Ústí nad Labem**,
sídlem Krčínova 797/2, 400 07 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce se žalobkyně domáhala toho, aby soud určil, že rozhodnutí žalovaného o povolení vkladu vydané v rámci řízení vedeném pod sp. zn. V-2285/2021-510 a provedení vkladu v rámci řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. V-2285/2021-510, je nezákonné. Současně žalobkyně požadovala přiznání náhrady nákladů řízení.
2. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že dne 25. 3. 2021 jako prodávající uzavřela společně s V. D. (rovněž prodávajícím) kupní smlouvu s Ing. P. R. (kupujícím). Předmětem koupě byla bytová jednotka č. „X“, situovaná v budově čp. „X“, která se nachází v X, postavené na pozemku parc. č. „X“ a parc č. „X“, to vše zaspané na LV č. „X“, k. ú. X (dále jen „byt“ nebo „bytová jednotka“). Dále uvedla, že dne 30. 3. 2021 byl na základě uzavřené kupní smlouvy podán návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí. Usnesením žalovaného ze dne 3. 5. 2021, č. j. V-2285/2021-510, bylo ovšem vkladové řízení přerušeno, neboť prodávající V. D. ještě před podáním návrhu na vklad do katastru nemovitostí dne 28. 3. 2021 zemřel. Následně bylo dne 6. 1. 2022 zástupci žalobkyně doručeno vyrozumění o provedeném vkladu do katastru nemovitostí. Žalobkyně byla přesvědčena, že žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pochybil, když vklad do katastru nemovitostí povolil, aniž by vyčkal výsledku řízení o pozůstalosti převodce. Zdůraznila, že žalovaný mohl pokračovat v řízení až v okamžiku, kdy budou známi dědici zůstavitele, kteří budou mít povinnost splnit závazek zůstavitele plynoucí z kupní smlouvy.

3. Žalobkyně byla přesvědčena, že rozhodnutí o provedení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí je rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu, proti němuž není přípustná žaloba podle § 65 a násl. s. ř. s. a podle § 18 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“) není proti němu přípustný žádný opravný prostředek, přezkumné řízení, obnova řízení ani žaloba podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem. Jediným prostředkem ochrany je tedy podle žalobkyně žaloba ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s.
4. Krajský soud se primárně zabýval otázkou své věcné příslušnosti. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví platí, že správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. V návaznosti na právě uvedené skutečnosti soud uvádí, že soudy ve správním soudnictví jsou povolány projednávat zejména správní žaloby, které se týkají veřejných subjektivních práv, a to a) žaloby proti rozhodnutím správního orgánu, b) žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, c) žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, jak vyplývá z § 4 odst. 1 s. ř. s., který spolu s odst. 2 téhož ustanovení obsahuje taxativní, a tedy uzavřený, výčet všech jednotlivých žalob popř. návrhů, které spadají do pravomoci správních soudů.
5. Rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu vlastnického práva, jak správně podotkla žalobkyně v podané žalobě, je rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2003, č. j. 6 As 1/2003-36, ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 As 21/2003-47, a ze dne 17. 9. 2003, č. j. 5 As 9/2003-38). Rozhodnutí správního orgánu o soukromoprávní věci ovšem nelze projednávat ve správním soudnictví, nýbrž toliko v občanském soudním řízení. Má-li tedy žalobkyně za to, že její soukromoprávní věc měla být správním orgánem rozhodnuta jinak, resp. že žalovaný neměl povolit vklad do katastru nemovitostí a vyčkat na skončení řízení o pozůstalosti, nemůže příslušné správní rozhodnutí napadnout žalobou ve správním soudnictví. Jedinou cestou je podání návrhu na zahájení občanského soudního řízení. Nemožnost napadnout rozhodnutí o povolení vkladu žalobou proti rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., anebo žalobou podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), s odkazem na § 18 odst. 4 zákona o katastru nemovitostí, podle něhož „[p]roti rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, není přípustný žádný opravný prostředek, přezkumné řízení, obnova řízení ani žaloba podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem“, nelze obcházet prostřednictvím zásahové žaloby s argumentem, že jiných prostředků ochrany se žalobkyni nedostává.
6. Skutečnost, že žalobkyně svou žalobu směřuje i proti provedení vkladu, tj. faktickému úkonu žalovaného, který navazuje na rozhodnutí o provedení vkladu (§ 12 katastrálního zákona) na shora uvedeném nemůže nic změnit. Provedení vkladu je neoddelitelným

následkem povolení vkladu, a proto není žádný důvod oba dílčí úkony odlišovat s důsledkem rozdílných režimů soudní ochrany (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2020, č. j. 6 As 238/2020-53).

7. Možnost obrany toho, kdo se cítí být vkladem do katastru dotčen, umožňuje § 986 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), podle kterého *„[K]do tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do veřejného seznamu bez právního důvodu ve prospěch jiného, může se domáhat výmazu takového zápisu a žádat, aby to bylo ve veřejném seznamu poznamenáno. Orgán, který veřejný seznam vede, vymaže poznámku spornosti zápisu, nedoloží-li žadatel ani do dvou měsíců od doručení žádosti, že své právo uplatnil u soudu.“* Právě žaloba podle § 986 odst. 1 občanského zákoníku je efektivním prostředkem ochrany práv žalobkyně v souvislosti s vydaným rozhodnutím o vkladu do katastru nemovitostí (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyšší správního soudu ze dne 14. 4. 2016, č. j. 9 As 242/2015-55 nebo rozsudek ze dne 20. 11. 2020, č. j. 6 As 238/2020-53)
8. V tomto kontextu soud poukazuje i na odbornou literaturu, konkrétně na komentář k § 18 odst. 4 katastrálního zákona (E. BAREŠOVÁ, I. BLÁHOVÁ, P. DOUBEK, B. JANEČEK, L. NEDVÍDEK a H. ŠANDOVÁ, *Katastrální zákon. Komentář*. 2. vydání. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2020. s. 155, ISBN 978-80-7598-615-3), podle kterého *„[P]roti rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, není přípustná žádná obrana. Není možné využít instrumenty zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (žádný opravný prostředek, přezkumné řízení ani obnova řízení) a rovněž není možné podat žalobu podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem. Je tomu tak proto, že po povolení vkladu není jiná možnost, než vklad provést, tj. provést zápis práva do katastru. Možnost obrany je tak posunuta až proti samotnému vkladu, coby zápisu do katastru. Toto umožňuje § 986 obč. zák.“* A rovněž na obdobný komentář (BAUDYŠ, P. *Katastrální zákon. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 135-138), podle něhož *„[P]roti pravomocnému rozhodnutí o povolení vkladu se nelze nijak bránit, ani ho nelze nijak napravit. Není to ale podstatné, protože tímto rozhodnutím se nezakládají, nemění ani neruší žádná práva. Jediným účinkem pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu je, že katastrální úřad je povinen povolený vklad provést. Zákon proto počítá s tím, že se lze bránit až provedenému vkladu. Konkrétní způsob obrany proti provedenému vkladu nabízí § 986 ObčZ“*
9. Soud konstatuje, že v daném případě je z podané žaloby zřejmé, že nesměruje k ochraně veřejných subjektivních práv žalobkyně, ale práv vycházejících ze soukromoprávních vztahů. Žalobkyně se domáhá soudní ochrany ve věci týkající se vlastnických vztahů k nemovitosti, o níž přísluší rozhodnout soudu v občanském soudním řízení na základě žaloby ve smyslu shora citovaného § 986 občanského zákoníku. Příslušným k projednání dané věci je podle § 9 odst. 1 ve spojení s § 88 odst. 1 písm. b) o. s. ř. okresní soud, v jehož obvodu je předmětná nemovitá věc, tj. bytová jednotka. Dle tvrzení žalobkyně se předmětná bytová jednotka nachází v Ústí nad Labem. K projednání žaloby je proto podle bodu 69 Přílohy č. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, místně příslušným Okresní soud v Ústí nad Labem.
10. Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud odmítne návrh, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení anebo domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své pravomoci v soukromoprávní věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

11. Vzhledem k tomu, že zdejší soud dospěl k závěru, že se žalobkyně domáhá ochrany proti rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, o které má zároveň jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení podle části třetí občanského soudního řádu, žalobu dle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl (výrok I.).
12. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta (výrok II.).

Poučení:

Žalobkyně **může** podat k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem **do jednoho měsíce** od právní moci tohoto usnesení **žalobu** ve smyslu § 7 odst. 2 o. s. ř. Jestliže tak žalobkyně v této lhůtě učiní, platí, že občanské soudní řízení o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podání kasační stížnosti **nestaví** lhůtu pro podání žaloby v občanském soudním řízení.

Ústí nad Labem 9. března 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.